

נתיבות לגוי ערן

אין צרה לדפק על דלתות אולמי גני הערן
בעירה נתיבות,
שם,

הצפור על תקרת התכלת המצוירת
נראית כמו אבדה את הכרתה ואולי את נשמתה,
מפגיעת רוגטקה ממקרת של ילד צלף,
ועוד רגע היא צונחת על דג הדגים
המצלף גם הוא, בצלחתי,

ממתין ללימון שיבוא וירענן את רוחו המטגנת.

בגני הערן של נתיבות הזקנים המרוקאים פוערים עיניהם לרוחה
מול חזיון לייזר מלא הוד ואימה וניחוח מתניק של גפרית -
צמוד של עשן וזקוקין סביב ומוסיקה תללית
ומתוך העשן הם רואים את הקולות,

של "די. ג'י. אגל מיוזיק" בחקוי לא רע של האלהים על הר סיני:

"ויקשרתם אותם על נדכם, והיו לטוטפות בין עיניכם..."

והעם משתעלים וצוחקים, צוחקים ומשתעלים,

ואמי, אשר כל הדרך מיד-מרדכי חפשה את עזה מזמין,

אומרת, כמה חבל שלא נעבר אצל בבא סאלי,

ואני נתקעתי עם עזה מזמין ואמי מזכירה לי,

אחרי ששת הימים נסענו אתכם לעזה, איזה שוק זפה כמו במרוקו,

קנינו לכם כלוב עם צפורים שהחילים החרימו במחסום,

ככיתם כל הדרך לאשדוד על כלוב בלי צפורים.

ואני בתוך העֶשׂוֹן וְקַרְנֵי הַלַּיּוֹר רְצִיתִי לוֹמַר לָהּ,
אִמָּא, הַמְרַחֵק מִפֶּה לְעֵזָה כְּמוֹ הַמְרַחֵק שְׁלָנוּ מֵאַהֲבַת עֲצָמָנוּ,
כְּמוֹ תְהוֹם בְּתוֹךְ לִבְנוֹ פְּעוּרָה כְּפֻצָּע עֵתִיק וְדוֹאֵב,
אִמָּא, הַמְרַחֵק שֶׁהִלְכְנוּ כָּאֵן כְּמוֹ מְרַחֵק הָאֱלֹהִים בְּסִינְתִּיסְיֹור שֶׁל הַדִּי. גִּי.,
כְּמוֹ מְרַחֵק הַצְּפוּר מִן הַתְּקֵרָה אֶל הַצְּלַחַת שְׁלִי עֲכָשׁוּ עֲרַמַת עֲצָמוֹת דָּג,
כְּמוֹ מְרַחֵק הַצְּפוּרִים מִן הַכְּלוּב, אִמָּא, וְאַנְחָנוּ לֹא הַצְּפוּרִים בְּמִשְׁל הַזֶּה,
וְאַנְחָנוּ דוֹקָא בֶּן הַכְּלוּב בְּמִשְׁל הַזֶּה, אִמָּא.

אֵין צֵרָה לְדַפֵּק עַל דְּלִתוֹת גַּיִי הַעֲדָן בְּנִתִּיבוֹת,
לְאַנְשִׁים וְלַנְּשִׁים פְּנֵי מְלֹאכִים
וּבְעִינֵיהֶם עֲפוֹת עֲדִין הַצְּפוּרִים,
כְּלוֹאוֹת כְּמוֹ בְּחִלּוֹם שֶׁל זְכוּכִית,
וְרַק הַדְּמָעוֹת לָהֶן דְּרִישַׁת שְׁלוֹם,
לְתַכְלֵת אַהֲבָה וְרַחֲמָה.